

Misleidende reclame bij tak23-polissen

De bankverzekeraars maken zich schuldig aan bedrieglijke praktijken bij de verkoop van beleggingen en verzekeringen. Dat blijkt uit een onderzoek in opdracht van minister Freya Van den Bossche (sp.a). Over de slachtoffers geen woord, stelt ANNIE DEJONGHE.

Gerechtigheid bekomen is blijkbaar een werk van lange adem als het over veel geld gaat. Voor een laattijdig betaalde elektriciteitsfactuur of snelheidsboete komt de deurwaarder al snel aan de deur kloppen. Als het over miljoenen of miljarden gaat, verklaart de rechtbank zich onbevoegd of duurt het onderzoek zo lang dat verjaring optreedt. Zo kan het ook de duizenden gedupeerden in de zogenaamde beleggingsverzekeringen (vooral tak 21 en tak 23) vergaan. Dikwijls zijn het pas de erfgenamen die merken dat er iets niet pluis is, omdat de inleg buiten alle proporties in waarde verminderde.

Alleen al de term beleggingsverzekering zou de wenkbrauwen moeten doen fronsen. En waar staan die getallen 21 en 23 voor? Vooral bij tak23-polissen is de verwarring groot. Zijn dat nu beleggingen of zijn het verzekeringen? Als het beleggingen zijn, waar zijn dan de kasbons, obligaties of aandelen gebleven? Als het verzekeringen zijn, wat is er dan precies verzekerd?

Spaargeld

Terwijl eerder Marcia Dewachter de facto zwijgplicht opgelegd kreeg nadat ze geopperd had dat de verzekeringssector beter in het oog moest worden gehouden ('Belegger heeft meer dan ooit duidelijke informatie nodig, De Tijd 26 november 2005), is het al een vooruitgang dat Freya Van den Bossche, de dienstdoende minister van Consumentenzaken, de sector nu vraagt een gedragscode op te stellen. Er wordt openlijk toegegeven dat vooral tak23-polissen onduidelijk aan de man/vrouw gebracht worden. Dat is maar een eerste stap.

In werkelijkheid weten de bankverzekeraars zeer goed waar ze jacht op maken, namelijk het spaargeld van oudere mensen. Opdringen is hier het juiste woord. De prospectussen zijn dermate verwarrend geschreven dat zelfs het personeel op de vragen geen antwoord weet. Maar als grootmoeder het al lastig heeft met geld overschrijven via een automaat, waarom zou ze dan niet blindelings haar bankier vertrouwen als deze haar vraagt het voorgelegde document te tekenen? Zeker als ze die al jaren kent. Hoogbejaarden zijn trouwens de uitverkoren prooi van de bankverzekeraars.

Mag men de sector nu geloven dat die na een gedragscode opgesteld te hebben, ons vertrouwen niet opnieuw zal beschamen? Tak23-polissen lagen in het verleden al onder vuur. Sommige verzekeraars hebben hun product aangepast. Het merendeel gaat echter met deze illegale praktijken gewoon door. Vorig jaar hebben de bankverzekeraars dankzij deze polissen recordwinsten geboekt. Sommigen hebben aangekondigd voor deze producten nieuwe markten op te sporen en te bewerken (Centraal-en Oost-Europa). Ja, zelfs onze eigen Belgische Post slijt ze nu aan Jan en alleman. Het goud ligt bij de kleine, argeloze beleggers blijkbaar voor het rapen. Al hun klompjes samen waren in 2005 goed voor 25 miljard euro, waarvan 14 miljard in tak 21 en 6,5 miljard in tak23-polissen.

De resultaten van de banken zijn schitterend met rendementen die vaak 20 procent overschrijden (zo'n 10 miljard euro winsten). Dat bankiers en verzekeraars gigantische winsten maken is op zich geen oneervolle zaak, maar het moet dan wel op een ethisch correcte manier gebeuren. Die schitterende cijfers van de banken staan in schril contrast met de zware verliezen die de verzekeringnemers van tak23-polissen de voorbije jaren leden. Wie begin 2001 100.000 euro belegde in Belgische aandelen en de uitgekeerde dividenden herbelegde, bezit vandaag 152.000 euro. Maar wie toen eenzelfde som in verzekeringsfondsen van bijvoorbeeld Fortis Easy Fund Plan Combi 0/100 of het veelbelovend klinkende KBC-Life Invest Plan Top 5 Sector inbracht, rest nu nog slechts 91.000 euro of 67.000 euro. Fortis en KBC maakten hun klanten zo respectievelijk 61.000 euro en 85.000 euro lichter. Toch wel kras dat het net die verzekeringsfondsen zijn die geciteerd worden als de bron van de goede resultaten. Waar is de inleg dan naartoe?

Schattingen over het aantal gedupeerden in België lopen in de honderdduizenden. Een aantal slachtoffers hebben zich verenigd om hun geld terug te krijgen (www.polis23.net). In Nederland bestaan er al dergelijke verenigingen. Daar slagen de gedupeerden erin de rechter te overtuigen de contracten nietig te verklaren op grond van het ontbreken van de handtekening van de echtgenoot/echtgenote. In België slaagt de fiscus erin de rechter te overtuigen dat de betwiste bedrijfsleidersverzekeringen (zowel tak21- als tak23-polissen) geen verzekeringen zijn op grond van het ontbreken van een levensverzekeringsprestatie. Met alle fiscale gevolgen van dien voor het bedrijf of zijn leider.

Geen excuses

Een simpele wijziging van de gedragscode poetst misschien wel het imago van de sector wat op, maar sluit wanpraktijken niet uit. De bestaande wetten en besluiten terzake zijn volledig en duidelijk. Als de betrokkenen lezen wat er staat en dat ook naleven, is er geen probleem. Voor de autoriteiten volstaat de bestaande wetgeving ruimschoots om ze te doen naleven, en de eventuele inbreuken te bestraffen. Blijft de vraag waarom ze excuses blijven zoeken om niet op te treden. De gedupeerden vragen zich angstig af of ze hun zuurverdiende spaarcentjes, die de bankverzekeraars hun ontfutseld hebben, ooit terugzien.

De auteur vertegenwoordigt een groepering van tak23-beleggers die de verliezen op hun belegging willen terugvorderen www.polis23.net.